

ROUCCO

SON

Falamos de rock en galego

Número 27- marzo 2023

Publicación gratuita

Colle unha!

**DAKIDARRÍA
EXERIA**

**GRAMPODER
TREINTAÑERAS CAÑERAS**

ESPECIAL: OS 35 DISCOS GALEGOS DE 2022

Así foi o regreso da Candeloria en Lugo

Por Ana Anido Trastoy
Fotos de Daniel Cruz

3 de Marzo de 2023; tras unha dura pandemia e despois dunha última e non moi acertada edición en 2019, puidemos achegarnos á preciosa cidade de Lugo para asistir de novo á Candeloria. Un festival de música que se fai nun entorno privilexiado, ao redor do río Miño. Comezou un venres, cos cantos de taberna nos bares da zona do barrio da Ponte, situados na calzada romana e nos arredores do río. Con cancións tradicionais galegas, podemos escoitar a varios grupos musicais amenizando a zona. Despois, ás 21.00, a Duendeneta fixo unha pinchada na praza da Soidade.

Xa o sábado, día 4, o día grande do festival, comeza a música coa sesión vermú da Duendeneta ao redor do recinto do festival, o Pazo de Feiras e Congresos de Lugo. Nas zonas verdes dos arredores do río Miño puidemos disfrutar dun campeonato de billarda. A tarde axudou con pequenos anacos de sol, para así xa ir podendo animarse para os concertos. As 17.30 abren as portas do recinto, e xa se pode ver unha cantidade considerable de xente que vai asistir ao evento. Moitas furgonetas ao redor, e xente agardando aos seus grupos favoritos. No comezo, e durante todos os descansos entre bandas, a Duendeneta de novo ameniza a velada con música axe-

tada ao festival, non deixando así oco para o descanso.

Comeza o trío de rap en galego SonDaRúa, cun directo moi potente xa dende o minuto 1. O recinto estaba a medio aforo máis ou menos, e a xente estaba animada e preparada para comezar unha longa noite de festival. Despois deste primeiro concerto puidemos escoitar o punk de Lendakaris Muertos, unha banda de Euskal Herria que xa pasou anteriormente por este festival e que recibiu unha acollida por parte do público brutal, coma sempre. Eles son un grupo con letras satíricas e con moita ironía, sobretodo cara a sociedade e o estado. Teñen cancións sinxelas e fáciles de cantar, e por iso

a xente se ve involucrada rapidamente con esta banda nos directos.

Xa coa banda máis potente, entramos nas nove da noite (sempre un horario moi tempraneiro para estas bandas, cousa que nos sorprende). Soziedad Alkoholika é un grupo vasco moi potente a nivel estatal dende hai máis de 3 décadas coa súa mestura de hardcore punk e thrash metal. Deunos, coma sempre, un espectáculo xenial, facendo ver a calidade que teñen a pesar de escoitalos nun recinto cerrado, onde a acústica non adoita ser tan boa coma nun festival ao aire libre. Lume, fume e efectos especiais adornaban temas míticos como "Piedra contra tijera", "Cuando nada vale nada", "Nos vimos en Berlín", etc.

A seguinte foi unha muller, Jazzwoman, a única muller xunto a Paula de Dakidarría en actuar como parte dos artistas principais no festival, deixando o listón moi alto a pesar de vir detrás da banda máis coñecida. A rapeira valencíá puxo todo o seu agarimo e arte no escenario. Consequindo transmitir baile e bo rolo ao público. Viña en substitución de Tríbade, banda de hip hop barcelonesa coñecida polas súas letras feministas e LGTB, que non puido acudir finalmente ao festival por problemas de saúde de unha das súas integrantes. A pesar deste contratempo, Jazzwoman estivo máis que á altura e fixo vibrar a todas e a todos os asistentes.

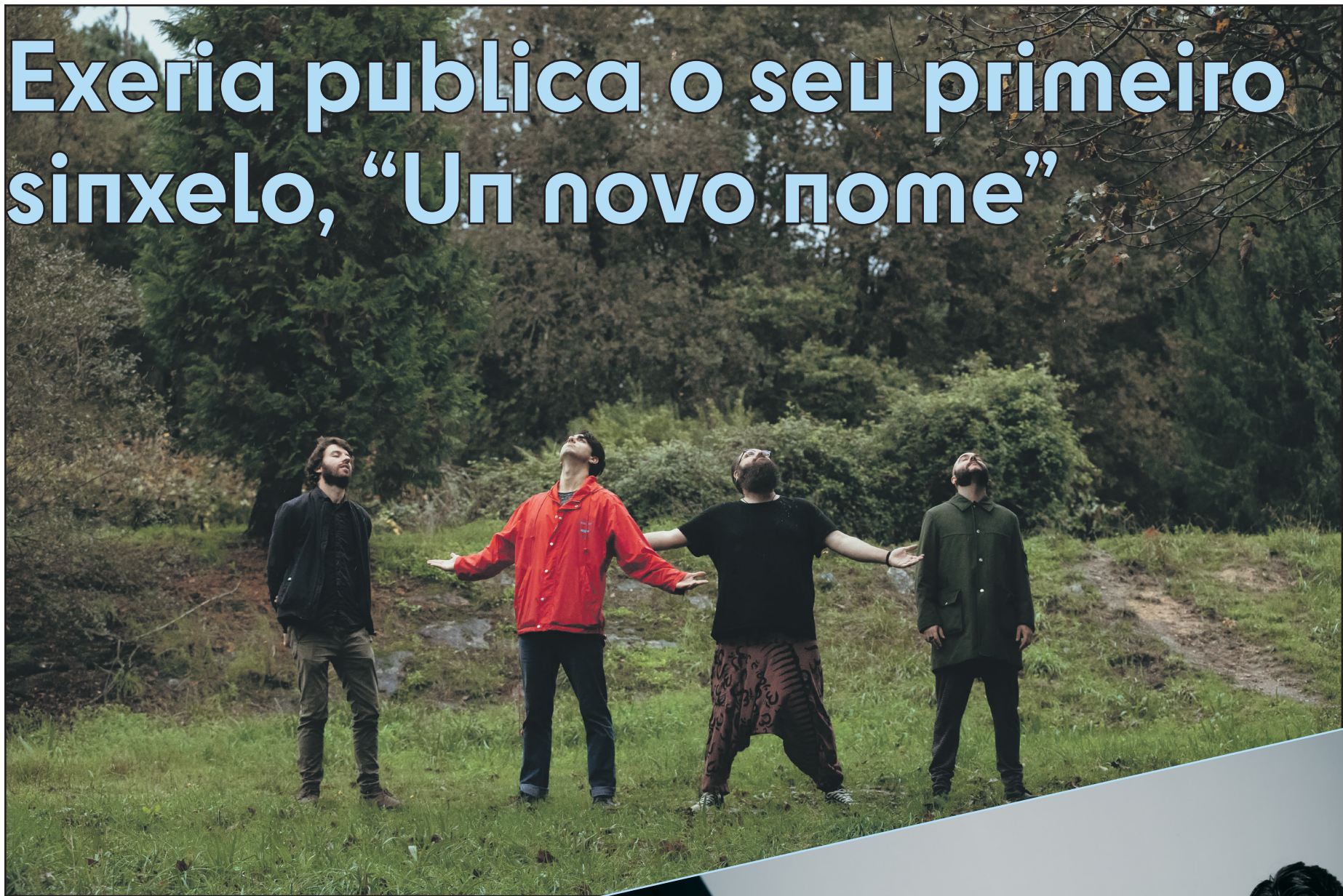

Xa nos adentramos na media noite, e Boikot entra en escena, co estilo que levan facendo estes últimos anos. Que máis se pode dicir! Un grupo referente do punk español, aínda que a incorporación do ska e os ventos ao seu clásico estilo resulta controvertida para moitas de nós. Logo foi a quenda dos nosos Dakidarría, co seu ska punk galego que nos fai brincar e berrar polo noso. Deron, coma sempre, un concerto con moito sentimento e forza. Fixéronnos bailar, cantar e sentir a música como sempre fan.

E como peche espectacular, os asturianos Me Fritos and the Gimme Chetos, banda ao máis puro estilo dos estadounidenses Me First and the Gimme Gimmes, que versiona nun estilo hardcore melódico e pop punk principalmente os clásicos pop españois. Un peche xenial para manter a festa ata o último momento. Fixeron que a xente marchase finalmente ás súas casas cun bo rolo e unha enerxía brutal. Logo, como resume da experiencia no recinto, poderíamos dicir como crítica que o movemento nas barras podería ter sido máis rápido. Logo había varios postos de comida, de merch e de roupa. En definitiva, tras estar alí, podemos dicir que A Candeloria volveu ao seu cauce. Esperemos que, por moitos anos, siga así.

Exeria publica o seu primeiro sinxelo, “Un novo nome”

A banda de rock Exeria, procedente da comarca do Condado, estreou o pasado 11 de Marzo o seu primeiro sinxelo. Leva por título, “Un novo nome”, e foi gravado en Estudios Lufs. Estamos falando dun grupo de recente formación, pero que conta nas súas filas con membros xa curtidos en distintos bandas, como O Caimán do río Tea, Cool Funeral, Circular ou Met. O seu estilo estaría, en palabras da banda, “nun punto común entre o grunge, o stoner, o rock dos anos 90, e incluso o britpop, todo aderezado con letras en galego”.

O novo tema vén acompañado polo seu correspondente videoclip. Este está dirixido e realizado polo artista Wences Lamas (Lugo, 1983). No ámbito do audiovisual, Lamas rodou a longametraxe “El Campo” ou o documental “Bailes de Históricas”, e videoclips para selos como Subterfuge, Humo ou Ernie Récorde; solistas como Pablo Und Destruktion, Alberto Montero ou Santi Araujo; e bandas como Fantasmage, Balcanes ou Grupo Salvaje. O cineasta trata nas súas creacións de que a cámara “sexa unha ferramenta máxica dentro dun ritual”.

En palabras do grupo, “atopámonos cun tema de enérxicas guitarras, perpetrando uns riffs pesados e que invitan ao headbanging”. Por outra banda, “a letra trata sobre a transición, a aceptación dos cambios na nosa vida, así como as escolhas que esta obríganos a realizar”. Neste tema preguntábase “se cando algo remata abruptamente e debemos adaptarnos a una nova realidade, teremos a forza para comezar una vida distinta e renacer”. Engaden ademais, en referencia á súa procedencia, que “as raíces son importantes para calquera proxecto, e a sensación de pertenza a un lugar e un tempo concretos determina unha mirada e un xeito de crear”.

Treintañeras Cañeras e Rebeliom do Inframundo colaboran en “Nom se vende”

O pasado xoves 23 de febreiro publicouse Amor ou barbarie, o cuarto álbum da banda de rap galega Rebelión do Inframundo, da man de Galunk Producións. Nel, a banda galega de hip hop inclúe unha colaboración co trío de rock vigués e compañeiro de selo Treintañeras Cañeras, que editaron tamén álbum novo o ano pasado, Música para el Programa de Bertín Osborne. Neste primeiro álbum do tío xa podíamos apreciar á perfección o seu estilo punki e irreverente acompañado de riffs ben heavys, que vemos reflectido de novo nesta colabo. “Nom se vende”, que fusiona á perfección os estilos dos dous grupos, é, sen dúbida un dos temas máis destacados deste novo disco de Rebeliom, no que, ademais de co rock, xogan con outros múltiples estilos, dende o reggaeton e o R&B á música electrónica, pasando incluso pola bachata.

Con este Amor ou Barbarie, que supón un antes e un despois na súa traxectoria, Rebeliom do Inframundo pretenden asentarse no podio do rap nacional a base de forza, amor, rabia, paixón e crítica. Despois de numerosos adiantos xa sabíamos o que íamos atopar: un amplo abano de cores e sons no que os sentimentos son os protagonistas. Letras profundas, punzantes, con crítica social e persoal e gran variedade de flows demostran que Rebeliom non vai polo rego pautado, que nunca repite a mesma fórmula.

Amor ou barbarie conta, ademais de coa colaboración de Treintañeras

Cañeras, con outras tres colaboracións de moito nivel e do máis variadas: Hard Gz, Wöyza e Iria Medraño. Fronte a quen poida pensar que nesta época a música semella ser un produto efémero de usar e tirar, Rebeliom do Inframundo ofrece 17 cancións para axitar corpos e mentes. Este lanzamento ven acompañado dun novo sinxelo, ‘Copérnico’, unha enérxica canción con base de reggaeton que mestura raiba e humor como só eles saben.

Polo momento a banda xa conta con tres datas de presentación deste novo traballo previas ao verán, en Barcelona, Vigo e Compostela. Nas dúas datas galegas contarán con convidados especiais, entre os que agardamos que se atope o trío de rock vigués. As entradas xa están dispoñibles en entradium.com.

O de Rebeliom é un dos traballos máis esperados do 2023, despois do éxito acadado con ‘Ilegal’ publicado no 2019 e co que estiveron xirando ata outubro deste 2022 cun fin de xira por todo o alto no Murallón de Son en Bandeira e tras conseguir, pouco despois, o Premio Martín Códax 2022 na categoría de músicas urbanas. O grupo das Rías Baixas formado por Nervo, Malvarres de Moscoso e Frank como vocalistas, DJ Pol aos pratos e o produtor Movementss sobre os EFX no directo, volve disposto a sorprender cun traballo no que experimentan con novos sons e que, están seguros, será un punto de inflexión na súa carreira.

Grampoder presenta ao vivo o seu álbum PM

O dúo compostelán Grampoder presenta ao longo do mes de marzo, cunha serie de concertos, o disco PM, editado en 2022. O grupo volve aos escenarios cunha versión máis enérxica, máis eléctrica e máis escura do seu estilo, que eles denominan “rock portátil”; unha etiqueta que inclúe “pop campestre, folk psicodélico” e “hardcore comeflores”. De Burela (na Xebra Asociación o sábado 11) a Santiago (en Riquela o venres 17) e culminando con Cambados o sábado 25 na Krazzy Kray.

En palabras do grupo, PM é “todo o que ocorre a partir da metade da xornada, cando comeza a facerse de noite e a inercia do día se fai cada vez máis difícil de corrixir”. O novo disco de Grampoder contén dez cancións dominadas pola contundencia das guitarras, a enerxía das percusións e unhas letras feras e desencantadas, que tratan a perplexidade ante a velocidade do mundo, os medos e a frustración. Nelas exploran as texturas do pop psicodélico, a rabia do hardcore e a densidade do post-

punk, e as estrearán nesta xira mantendo un formato escénico mínimo.

LeRoi (percusión, baixo) e Martin Wu (guitarras, voces), ex-compoñentes de The Homens, continúan á fronte do proxecto. Os veteranos músicos tamén teñen pasado por bandas como Stay Pretty, Mato Grosso, ou pola lenda do hardcore galego noventaíro Fame Neghra. Xa con Grampoder, da publicación do LP Golf Whiskey (2013) e do sinxelo “Tigerland” (2014), regresaron en 2022 con PM.

OS 35 DISCOS GALEGOS DE 2022

2022 estivo cheo tanto de lanzamentos moi esperados como de novas sorpresas na escena rock galega. Era moi difícil igualar o rexurdir da pandemia que supuxo 2021, pero este pasado ano non se quedou atrás. Tanto é así, que non puidemos quedarnos só con 25 discos destacados como fixemos a vez anterior... Polo tanto, decidimos darvos 10 discazos de regalo e subir a lista a 35 traballos de rock en galego de todos os estilos. Do pop rock máis lixeiro ao metal máis extremo, pasando polo rock alternativo, o rock progresivo ou o hardcore. Hai de todo na escena galega, e todo moi bo, a verdade!

A pesar de todo, seguro que nos quedaron moitos no tinteiro, así que non dubidedes en comentarnos por redes sociais que discos teríades incluído vós. Xa sexa polo seu carácter innovador, pola súa importancia para a escena, ou simplemente por ser discos caralludos. Aquí vai, pois, a nosa selección, que incluímos por orde de lanzamento (xa que ordealos doutro xeito é imposible por ser discos de estilos moitas veces incomparables). A ver que vos parece:

Mentah – Everyone Hates

O primeiro disco desta lista chegou xa o 5 de xaneiro do pasado ano, como se dun agasallo de reis anticipado se tratase, e foi un claro signo de que o 2022 viña forte. Só con saber que Mentah é un dúo de rock alternativo de Ferrol, xurdido das cinzas do trío Klüte, xa soa interesante a cousa. E ao poñer este traballo de 22 minutos, a cabalo entre o álbum breve e o EP longo, entón xa ficas totalmente sumerxido nos seus sons atmosféricos e de considerable carga emo. Melódico e pegadizo, sen que iso comprometa a coidada elaboración das cancións. Moi recomendable!

Superoito – A Mala Vida

Apenas dous días despois, o 7 de xaneiro, colleu o testemuño Superoito co seu agardado novo álbum. Pasaran xa 8 anos dende o último traballo de estudio, Todo me da Voltas, e 6 dende o EP en directo que lanzaron a continuación, así que a expectación era grande. E cumpriron, dándonos 29 minutos do seu rock alternativo e punki, e, por suposto, en galego. Ao ser un grupo de Ordes, cuxa comarca nos ten dado a Galicia tantos grupazos, non sorprende ademais que gravaran con Mahi no Cimática Studio de Cerceda. Aínda hai unhas poucas semanas presentaron o disco por todo o alto na compostelá Sala Capitol, xunto a Acouga e máis numerosas colaboradoras. Na nosa web tedes unha crónica que desa noite escribiu Javier Pereira, cargada de fotazas.

Lethal Vice / Arkham – Bastardize the World

Entramos xa en febreiro con este EP compartido de puro thrash metal, da man de dúas das máis lonxevas bandas deste estilo no sur de Galicia: Arkham, de Tui, e Lethal Vice, de Vigo. Ambas levan dende a primeira década dos 2000 dando tralla e honrando aos clásicos do thrash. Sabendo isto, o formato compartido, que tanto se estilou historicamente no metal subterráneo, é perfecto para conxurar esa estética retro e sen compromiso. Catro cancións en 17 minutos, portada ao estilo Ed Repka, guerra e birra... Non fai falla máis.

Arrhythmia – I

Primeiro chegou III en 2012, logo II en 2016... e o 18 de febreiro de 2022 xa foi a quenda de I, poñendo a guinda do pastel a esta conta atrás. A banda de rock alternativo de Lugo é unha habitual dos festivais galegos coas súas cancións potentes á vez que pegadizas, moitas veces acompañadas de colabos do primeiro nivel. E neste álbum de media horiña de duración atopamos todo isto e máis. Non esquezades botarlle un ollo na web á nosa crónica do concertazo de presentación do disco que deron daquelas na Sala Malatesta de Compostela.

Dakidarría – Colaxe

Á semana seguinte chegaría o novo álbum de Dakidarría, Colaxe. A banda de ska punk, formada hai 20 anos no Val Miñor, é unha das bandas de rock en galego máis coñecidas e recoñecidas. E, como tal, neste álbum fan bandeira da escena cunha chea de colaboracións galegas e internacionais, destacando especialmente as do primeiro sinxelo do disco, «Pobo de artistas». Nesta canción e no seu correspondente videoclip están acompañados de Tanxegueiras, do Rabelo, e dunha chea de destacadas artistas galegas (no vídeo saen máis de 70). Botádelle unha orella e máis un ollo!

Treintañeras Cañeras – Música para el Programa de Bertín Osborne

As cancións punkis e satíricas de Treintañeras Cañeras veñen acompañadas dun feixe de riffs de hard rock e metal neste Música para el Programa de Bertín Osborne, lanzado el 3 de marzo. O título xa fai adiviñar o tipo de temas que imos atopar neste álbum de 8 cancións en 27 minutos, que é o primeiro da banda viguesa fundada en 2017 despois de varios EPs e sinxelos. Ao escoitalo é imposible evitar pensar no guapos que estarán estes temas en directo, así que ide mirar as súas redes ou as da súa promotora Galunk Produccións (hai uns cantos máis discos lanzados por eles nesta lista e nas nosas páxinas) para non perder a oportunidade.

La Quinkillada – Gozar, Sentir, Bailar

La Quinkillada semella creada para ser unha banda intrinsecamente festiva. Comezaron a súa carreira na pandemia como banda de versións, e en 2021 sacaron un disco, Verano Mix, no que adaptaban 15 temas míticos de punk, ska, rumba ou incluso hip hop. Porén, con este Gozar, Sentir, Bailar, lanzado o 4 de marzo, decidiron pasar ós temas propios, amosando a súa mestura de música latina verbeneira, rumba e un sinfín de estilos máis.

Third Nail – Theos-Haimaton

Third Nail é unha banda dun só membro, que non é nada menos que Balc. O membro fundador de Inmacula Mortem e Balmog ten unha carreira extremadamente prolífica, pasando tamén por bandas tan destacadas como Witchfyre, Scent of Death ou Marthyrium, ademais de numerosos proxectos paralelos de diversos estilos xunto aos principais nomes da escena extrema galega. Neste proxecto persoal fai o que podería considerarse o seu xénero principal, black metal; blasfemo, puro e sen compromisos. Este EP de case 20 minutos é o seu segundo traballo, lanzado o 12 de marzo despois de Sherperd of Wolves en 2021. E todo isto tendo en conta que Balmog sacou un álbum tremendo o ano pasado e apenas acaba de anunciar a secuela do seu aclamado EP de 2020 Pillars of Salt. Toda unha proeza.

Esquizofrenia Paranoide / Nados na Escuridade – Esquizofrenia Paranoide / Nados na Escuridade

O 17 de marzo saíu un novo EP compartido, desta vez de dúas bandas de doom metal: Esquizofrenia Paranoide e Nados na Escuridade. Foi editado conxuntamente por dous míticos selos subterráneos, Loita Underground (Vigo) e Nigra Mors (Ourense). Abre o disco, contido nun sombrío digipack, Nados na Escuridade, que comeza a súa parte cuns riffs que sonan ao mellor doom tradicional, pero acompañados dunha voz entre gutural e marmurada, que lles dota dunha escuridade (valga a redundancia) máis propia de estilos máis extremos. O seguinte tema, porén, é puramente electrónico e ambiental, pero mantendo á perfección a atmosfera lúgubre da canción anterior. Chega despois a quenda de Esquizofrenia Paranoide, que asoballan ao oínte co seu característico doom metal desgarrador e minimalista. O toque sucio, agresivo e faino ti Mesmo da súa música trae reminiscencias do sludge metal, mentres que as voces entran máis no terreo do death doom e mesmo o funeral doom. Lento e pesado, sendo xa non apto para fans casuais do doom pero sen chegar ao extremo de lentitude do drone metal. Puro subterráneo, como debe ser.

Grima – A Ver Ahora

O novo traballo de Grima foi, sen dúbida, un dos máis esperados do ano. Lanzado o 23 de marzo xunto a Galunk Producións, o dúo pontevedrés afonda en A Ver Ahora no estilo que comezamos albiscar en A Ver a que Sabe (2018), pero engadindo ao furioso rock alternativo que as caracterizaba máis elementos post-hardcore e ata psicodélicos, con estruturas non tradicionais e máis pasaxes instrumentais. Cabe destacar as tremendas colabos con Kaixo e máis con Bala, outro dúo co que xa teñen compartido varios concertos conxuntos. Non perdades, na web, a nosa crónica da súa participación no Resurrection Fest como parte da xira de presentación do disco.

Nin a Tiros – Na Hora do Lobo

Segundo EP deste sexteto de Compostela, despois de ter lanzado un homónimo en 2018 e máis un split xunto a Lenin-cat. Neste Na Hora do Lobo, lanzado o 27 de marzo, perfeccionan o seu pesado estilo, que hibrida á perfección o groove metal e o heavy hardcore e no que non faltan tampouco as pasaxes rápidas. As letras escuras poñen a guinda do pastel. Con este disco son xa, por dereito propio, unha das bandas clave do metal en galego actual, e xa non podemos agardar a ocasión de verlles tocar por fin en directo! Agardamos que o 2023 nos dea por fin esta ansiada oportunidade. Non podemos non mencionar as colaboracións nas voces de Laura Iglesias no tema homónimo e de Víctor Bronkas (Desbrozadora, Ruthless en directo...) en «Tristura triturada» e «A derradeira candeia». Contámosvos máis detalles sobre o lanzamento no seu momento nunha nova que podedes consultar na web.

Seso Durán – Ascensión

Despois de tantos destacados lanzamentos en marzo, o 20 de abril colleu o testemuño o cantautor marinense Seso Durán, co seu Ascensión. 10 temas, 41 minutos, exhibindo un pop rock independente, comprometido e introspectivo. O disco supón unha excelente continuación para o seu anterior traballo, Son da Memoria, que exploraba temas relacionados coa Guerra Civil. Para gravar o novo disco, Durán rodeouse unha vez máis de destacados músicos e colaboradores. Contámosvos máis sobre o lanzamento nunha nova daquelas, de novo, dispoñible na web.

A Banda da Loba – Xabón Lagarta

A Banda da Loba non é só un dos grupos infaltables en boa parte dos festivais do país, senón que tamén son notablemente prolíficas en estudio, tendo editado catro traballos dende o seu nacemento en 2016, comezando en 2017 con aquel Bailando as Rúas. Xabón Lagarta saíu o 29 de abril e é o último deles, co que se teñen embarcado nunha exitosa xira de presentación tanto por Galicia como pola península adiante, xunto á súa road manager e colaboradora Patty Castro. Neste álbum, de 12 temas en 43 minutos, as 5 integrantes do grupo expoñen á perfección o seu característico estilo, que incorpora rock, pop ou folk. Cancións sinxelas e pegadizas cunha forte carga expresiva e simbólica, e, por suposto, en galego.

Cró! – Buah!

A finais de 2022 recibimos a triste nova da separación do grupo, que deu o seu concerto de despedida a principios deste mes de xaneiro. Porén, temos como consuelo que nos deixaron un testamento excelente, Buah!, lanzado o mesmo día que o disco da Banda da Loba. Un exemplo perfecto da inclasificable música do cuarteto vigués, que vai do rock progresivo ao alternativo e ao psicodélico. 7 temas «curtos» para o que adoita ser no estilo, pero ben cheos de cousas, que son un colofón perfecto para a súa traxectoria, que comezou en 2009 e nos deixou discos tan chulos como Mounstros (2016), Pera (2014), Onkalo (2012), Dime que Quedó Gravado! (Improvisaciones) (2011) ou o homónimo Cró! (2009).

**Anúnciate
aquí**

981 463130

ROUCO SON

Ruínas – Resurrekzi3n

Este segundo traballo de Ruínas, o EP de media hora de duración Resurrekzi3n, saíu o pasado 13 de maio. Con este disco, o dúo rende tributo ao seu estilo death/grind e death/crust á vez que innova, e introduce como contrapunto perfecto aos riffs despiadados e os blast beats frenéticos propios destas sonoridades unha segunda parte de puro son darkwave, dun xeito similar ao que xa vimos no traballo de Nados na Escuridade, pero definitivamente propio. Na nosa web podedes botarlle un ollo á recensión que xa publicamos sobre o mesmo.

Mondo Podre – Necronomía de Subexistencia

O mesmo día que o de Ruínas saíu á rúa outro discazo de grindcore galego, Necronomía de Subexistencia de Mondo Podre. Este quinteto, cuxos membros repártense entre Ourense, Vigo e Coruña, ten xa sete anos de historia e varios lanzamentos ás súas costas con diferentes formacións. Necronomía de Subexistencia é o seu primeiro traballo completo de estudio. 14 temas de grind sen concesións, futurista e distópico, en apenas 20 minutos. E, principalmente, en galego. Que máis se pode pedir? Non esquezades botarlle unha orella tampouco ao traballazo que os membros do grupo fan ou teñen feito en bandas como La Hija del Carroñero, Akouphenom, Cruzeiro, Infrahumano, Bokkluk, Kiste Sacro, Desolate ou War-dead. Na web tedes unha nova na que vos contamos máis detalles sobre o lanzamento do disco.

Bloodhunter – Knowledge Was the Price

Bloodhunter son, probablemente, a banda de death metal melódico estatal máis coñecida actualmente. O seu terceiro álbum fíxose de rogar, saíndo 5 anos despois que The End of Faith (iso si, cun álbum en directo, Live in Madrid, lanzado polo medio en 2020). Pero o 27 de maio de 2022 por fin saíu Knowledge Was the Price, cunha enorme anticipación motivada polos memorables sinxelos de adianto que lanzaron e polas tremendas colaboracións que o quinteto nado na Coruña conseguira para o disco, incluíndo a de Tim «Ripper» Owens. Bloodhunter, da man da discográfica valencía Maldito Records, cumpriu con creces coas expectativas, polo que só cabe agardar que continuarán a medrar e a medrar. Proba disto é que os seus membros, especialmente a súa vocalista Diva Satánica, teñen colaborado con grandes bandas do metal internacional, como é o caso desta última con Holy Moses, Mägo de Oz ou Crisix. A nosa crónica do derradeiro día do Resurrection Fest 2022, no que tocaron como parte da xira de presentación do disco, está dispoñible na web.

Moura – Axexan, Espreitan

O 27 de maio foi outro día sinalado para o rock galego o pasado ano, pois, ademais do álbum de Bloodhunter, saíu tamén o esperadísimo segundo álbum de Moura. O sexteto de rock progresivo e psicodélico da Coruña, que incorpora ao seu estilo o folk e a tradición musical galega, é, dende que lanzaron o seu rompedor álbum homónimo en pleno 2020, unha das bandas punteiras máis indiscutidas da escena. En consecuencia, sobre este Axexan, Espreitan xa teñen corrido ríos de tinta, incluíndo unha entrevista que Patty Castro lle fixo ao vocalista e guitarrista da banda, Diego Veiga, e que tedes na nosa web.

Lóstregho – Arroutada

Xa en xuño, achegábase o verán, polo que era o momento perfecto para que o trío pontecesán Lóstregho lanzase, o día 3, o seu primeiro EP. Nel atopamos a súa mestura de rock alternativo e punk festeiro e rechamanguero, tocado unicamente con voz, batería e baixo. Pura Costa da Morte! Nas nosas páxinas xa vos falamos varias veces deles, tanto cando lanzaron o disco como cando lanzaron os videoclips de «Narcotraficante de sexo» ou o adianto «Zarpazo». Non quededes sen botarlles unha orella se aínda non o fixestes.

Haim – Baphomet

Lanzado apenas 6 días despois do EP de Lóstregro, a invernall demo Baphomet, de Haim, non podería romper máis coa dinámica veraniega do anterior. Tampouco se parece nada, como poderedes imaxinar, á banda de pop rock estadounidense do mesmo nome. A nosa Haim fai, dende 2007, puro black metal, escuro, misantrópico e blasfemo. O Aim do que a banda toma o nome é un dos duques do inferno no grimorio Ars Goetia. E por se todo isto fose pouco, a banda está integrada por unha soa persoa anónima, non da concertos, non ten redes sociais, e só ten lanzado demos esporádicos nos seus 16 anos de existencia. Non se pode ser máis black metal ca iso.

Perpetual – Memento Mori

Memento Mori é o cuarto traballo e terceiro álbum de estudio da banda coruñesa de death metal Perpetual. Foi lanzado o 30 de xuño, e toma o testemuño dos álbums anteriores Maze of Chaos (2018) e Carving a Dismembered God (2015), así como do EP Visions of Death (2009). O cuarteto, formado en 2006, presentouno por todo o alto, nada menos que na compostelá Sala Capitol, o pasado 3 de abril, xunto a Barbarian Prophecies e Agónica; unha verdadeira proeza para o subterráneo e para a escena extrema galega. O disco, lanzado por Base Record Production, é puro death metal con letras ocultistas, como nos vellos tempos. Dádelle unha escoita xa!

Morgen – Agony

Outro disco que se fixo bastante de rogar foi o segundo álbum da banda punk coruñesa Morgen, Agony, lanzado o 2 de xullo. Chegou máis de 6 anos despois de Restart, que saíu en 2016, pero a espera pagou a pena. Neste novo álbum atopamos de novo o hardcore melódico, rápido, divertido e pegadizo, que caracteriza ao quinteto. 12 cancións en inglés de sobre 3 minutos cada unha, que traen inmediatamente á mente a escena californiana dos anos 90. Se vos mola o rolo (a quen non?), non deixedes pasar a oportunidade de botarlles unha orella.

Ícaro – Incendios

O 1 de setembro chegou o terceiro EP do proxecto unipersoal de metal alternativo Ícaro. Nos catro temas deste Incendios, de máis ou menos 3 minutos cada un, colaboran artistas tan destacados como Héctor Ojea de Battosai, Germán González de Skunk DF e Barsinē, Jorge Vilella de Virgen, e Cristian Machado de Lions at the Gate e ex-membro de Ill Niño. Foi gravado e producido polo propio Ícaro. Dádelle unha volta no seu Bandcamp ou nas demais plataformas dixitais, pois todos os ingresos xerados con este novo traballo serán doados á Asociación Española Contra o Cancro, con fins de investigación.

Hexenbann – Witchcraft Goddess

Outro disco de black metal galego sen remordimentos, lanzado co albor do outono o 22 de setembro. O dúo ferrolán Hexenbann, formado por Thewarbass e Der Hexenmeister, leva lanzando discos dende 2019, e dende entón non parou a cousa, sacando 3, 4 ou ata 5 discos nun ano, como ocorreu en 2020 en plena pandemia. No ano 2022 lanzaron 2 EPs, Winterly Sunrise e The Fall of an Empire, e máis este álbum, Witchcraft Goddess, de 55 minutos, no que ademais de incluír temas novos recuperan algunhas cancións das anteriores gravacións. Non esquezaades chequear a súa labor titánica!

Moito! – Estados Naturales

Estados Naturales, lanzado o 7 de outubro, é o primeiro álbum da banda de indie rock Moito! procedente da Pobra do Caramiñal. Este cuarteto do Barbanza formouse como banda de versións, pero dende 2018 comezaron lanzar varios EPs e sinxelos de material orixinal (Ingravidez en 2018, Ingeniería Inversa en 2019 e Anexo en 2020), culminando neste álbum de 10 cancións, con 38 minutos de duración e cantado en 3 idiomas. Veñen pisando forte, así que non deixedes pasar a oportunidade de escoitar o álbum.

Familia Caamagno – O Mundo Está Derrotado

O 17 de outubro chegou un dos discos máis agardados do pasado ano en Galicia: o novo de Familia Caamagno, o álbum O Mundo Está Derrotado. Dende o lanzamento do videoclip da súa atrevida versión do «Xuntos» de Juan Pardo, as novas cancións do quinteto de rock 'n' roll e power pop de Sigüeiro non teñen parado de soar por todas partes no país, dende os festivais ás salas (tamén por toda a península) e dende as radios ao plató da TVG. No seu momento entrevistámos ao seu vocalista, Manuele Caamagno, para que nos contase os detalles do disco, que presentaron tamén na Capitol. Tédelo na web!

Sanjorge – Oneiromancy

O rock e o metal instrumentais destas características non se prodigan moito en Galicia, pero contamos, como non con exemplos de gran calidade. Un deles é este Oneiromancy, o segundo disco de Sanjorge despois de Myth en 2017. Detrás destes dous discos está Diego Sanjorge, guitarrista de Iron Hunter e Pacho Brea, que nos trae cancións épicas de power metal instrumental, cheas de influencias da música clásica e de virtuosismo guitarrístico. Saíu o 30 de outubro e veu acompañado de dous videoclips, para os temas «The Wanderer» e «Enter Hades». Ide chequealos se queredes unha clase maxistral de guitarra gratuíta! Un disco á altura dun dos shredders máis rápidos da nosa terra.

Premature Burial – The Obsolete

Ao día seguinte do disco de Sanjorge saíu The Obsolete, de Premature Burial. Outro disco dun alumni de Machetazo que se cola na lista, pois a banda está formada unicamente por Jose Dopico, fundador da lendaria banda de death/grind e que tamén foi membro de Dishammer, Mol, Frustradición ou Bodybag, entre outras. Con Premature Burial, Dopico explora novo terreo dentro dos sons clásicos do underground oitenteiro, cunha orixinal mestura de doom metal, heavy metal, speed metal e punk rock. Toca todos os instrumentos, só axudado en ocasións na guitarra solista por grandes como Paco Liaño de Xudef Klas, o sueco Johan Wallin de General Surgery, ou o estadounidense Doug Long de Funeraly Box. Bótádelle unha orella ao álbum, e se vos apetece algo máis extremo, tamén podedes escoitar a Dopico no dúo de death metal Leprophiliac, que lanzou tamén en 2022 o EP Slimebath.

Crystal Somnia – Breaking the Silence

Crystal Somnia mestura death metal melódico, thrash, metalcore ou metal progresivo neste primeiro traballo de estudio, Breaking the Silence, lanzado o 4 de novembro. Seis temas en 40 minutos, máis unha versión da mítica «The Philosopher» de Death. A banda naceu en 2019 e está formada por rapaces novos, pero sorprende pola calidade técnica dos temas. Neste álbum temos nas voces a Victor Tarela, xa exmembro da banda, coñecido polo seu traballo como shredder en bandas como Strikeback, amosando aquí unha nova faceta musical.

Her Anxiety – No Land in Sight

Xa vos temos falado nas nosas páxinas varias veces de Her Anxiety, a nova banda de metalcore viguesa xurdida das cinzas de His Anxiety, que lanzou o seu primeiro álbum No Land in Sight o pasado 18 de novembro coa estatal Art Gates Records. A banda colleitou unha impresionante acollida, incluíndo unha presentación nun Pub Transylvania cheo ata os topes, e está agora mesmo inmersa nunha xira pola península para presentar o álbum. Se queredes saber máis, podedes mirar na web a entrevista que lle fixemos á súa vocalista Aida.

Sés – Diante un Eco

O de Sés é, con razón, un dos principais nomes da música galega e da música en galego. E o último álbum na súa dilatada traxectoria é este Diante un Eco, o seu octavo traballo completo de estudio (noveno contando a Readmirando a Condición, lanzado en 2017 e co que regravou e actualizou o seu primeiro álbum Admirando a Condición, de 2011). Nel atopamos novamente a súa combinación gañadora de canción de autora, música tradicional galega, rock e música latina, de reivindicación e intimismo. Veu a luz o pasado 25 de novembro. Sen dúbida, outra destacada entrada ná súa discografía.

Xerión – Drou

A demo Drou, lanzado o 1 de decembro, foi o único lanzamento de Xerión o pasado 2022. En calquera outra banda isto non sería en absoluto rechamante, pero tendo en conta que o dúo ourensán é unha das bandas máis prolíficas do país con diferenza, a afirmación da idea da calidade que ten que estar necesariamente contida en Drou. Esta é a terceira das «demos do caos» coas que a banda celebra máis de vinte anos de traxectoria, cun son que lembra ao dos seus primeiros lanzamentos (dirección que tomaron tamén co álbum de 2020 O Nada no Caos Infinito). Non esquezaes tampouco botarlle unha orella aos traballos das demais bandas do Negro Círculo Minhoto que integran, que ademais de a Nados na Escuridade, inclúe a VKR ou a Sordida Nox. Patty Castro falou máis de todo isto co membro e fundador da banda, Nocturno, nunha recente entrevista dispoñible na web.

Kings of the Beach – Woah!

Despois dunha longa odisea, o 9 de decembro saíu por fin Woah!, o segundo álbum completo do trío vigués de punk de garaxe Kings of the Beach. Gravárono en Madrid en 2019, e en 2020 publicaron o primeiro adianto, pero conflitos co seu xa ex-selo e ex-mánager lles obrigaron a lanzar a principios de 2022 unha campaña de micromecenazgo para poder pagar os gastos da gravación que estes afrontaran nun primeiro momento, e así poder lanzalo eles mesmos. Con 173 aportacións conseguiron algo máis dos 7.000€ necesarios, así que en 2022 puidemos por fin desfrutar do álbum, cheo dun punk accesible e melódico pero tamén cañeiro. De seguro poderedes velos tocalo en directo en festivais e salas de Galicia e da península (e mesmo de Estados Unidos e México, onde xa teñen feito os seus pinitos). Os seus membros tamén fan parte de Youcanthide, banda que, como xa sabedes, veremos no Resu este ano...

Loita Amada – Viva a Loita Amada Revolucionaria

O vocalista e guitarrista de Nao, Pablo Carracedo, «Jasper», está de volta con esta nova banda e este novo disco, que comparte coa vocalista e pandeireteira Nébeda Piñeiro. Viva a Loita Amada Revolucionaria foi lanzado o 19 de decembro de 2022, e posteriormente presentado por todo o alto o pasado sábado 25 de febreiro de 2023 na Sala Capitol xunto a varias colaboradoras. E, por suposto, encheron a sala, un logro moi considerable tendo en conta o pouco tempo de vida que ten a banda. Neste concerto presentaron o que é un álbum con raíces na clásica canción protesta galega e que incorpora tamén elementos doutros estilos, como o rock e outras «novas sonoridades», como indica o propio grupo.

QFB – Rexurdir

QFB é unha banda de rap metal que naceu nos anos 90 na cidade da Coruña, seguindo a estela de Def Con Dos como pioneiros do estilo en Galicia e sendo contemporáneos de bandas como Skornaboís ou Kannon. As súas gravacións de 1995 vén por fin a luz neste Rexurdir, no que 6 cancións gravadas naquela época, nos estudos Pirámide da Coruña, veñen acompañadas de 6 respectivas regravacións das mesmas da man da formación actual (que tamén ten sacado outros 3 novos sinxelos nos últimos dous anos, dende a súa reunión). As letras son reivindicativas, e tamén hai espazo para a troula. Un lanzamento de gran valor histórico que nos devolve inmediatamente á época na que este estilo estaba na primeira liña da escena alternativa. Especialmente destacada é a canción en galego «Revolución», composta nun tempo en que facer cancións así en galego era moi infrecuente e na que fai a súa aparición a gaita galega. Saíndo un día despois do disco de Loita Amada, o 20 de decembro, este traballo pechou o ano ao grande. Non esquezaes comparar esta lista coa que fixemos para o ano anterior e contar-nos por redes que vos pareceu!

Trátase dun blend que combina os mellores grans de cafés de Colombia, de Uganda e de Guatemala. Blend de arábicas que dá lugar a un café equilibrado, cun tostado medio que ofrece a quen o consome unha acidez moderada. Que buscamos con esta mestura do café Gran Orixe?

Ofrecerche a ti, profesional da hostalería, que tes un restaurante, unha cafetería, un bar ou calquera outro establecemento, un café que se manteña fresco e en perfecto estado para servir ao teu cliente o mellor café en calquera momento do día.

Conseguímolos cun envasado pensado para que todas as calidades do café permanezan intactas durante máis tempo nun recipiente metálico que o protexe da luz e a humidade.

Esta conservación das características do café Gran Orixe conseguímolas mediante un coidado tostado diario, e inmediato envasado do café nunha tolva de aluminio, que preserva as características perfectas de café para o seu consumo durante moito máis tempo que envasados máis tradicionais.

SABORA

cafés tostados no día

www.cafesabora.com